

ка например, ако се проследи осигуреността на многодетните семейства с жилища или населеността на жилищата според броя на стаите и обитателите им могат да се извадят немалко интересни данни и заключения. Това е така, защото у нас и в наше време многодетството е своеобразен "монопол" главно на една част от циганските семейства.

Както е известно на демографите, репродуктивният модел на циганите у нас е свързан най-често с 2-3 деца (повече отколкото при българите, където той пада под 2 деца). Над 1/4 от циганските семейства са 5-членни, около 1/4 са 4-членни, докато 10% са 6-членни и едва 5% са със 7 и повече членни.⁴¹ Ако се вземат данните от преброяването през 1985 г. за жилищните проблеми на многодетните семейства и домакинствата с 4, 5 и повече членове и се види дела им в общия брой притежаващи собствени жилища ще стане ясно (поне в значителна степен) реалното положение на семействата, обитаващи едно жилище. Според броя на децата до 16 г, само 14,5% са с 2 деца, 2,1% с 3 деца и 0,6% с 4 и повече деца.⁴²

* * *

Наличието на собствено жилище, разбира се, още не дава пълна представа за реалното жилищно положение на хората. Към такава представа изследователят може да се приближи само, ако установи размера на жилището, броя на неговите стаи, площта на отделното лице от обитаващото го семейство или домакинство, и т. н. А данните от преброяването през 1985 г. индикират, че у нас 82,1% от 4-членните семейства живеят в собствени жилища до 3 стаи, 90,4% от 5-членните семейства живеят в 4-стайни жилища и практически всички 6 и повече членни семейства (97,2%) ползват жилища, несъответстващи на броя на техните членове. Казано съвсем кратко, почти всички по-многодетни семейства у нас обитават пренаселени жилища.

Такова е положението за страната като цяло към 1985

⁴¹ Срв. "Резултати от ...", с. 99.

⁴² Виж: Р. Милушева. Цит. съч., с. 41.